

Heb ik echter, geachte redactie, niet het recht te melden, dat hetgeen ik van de werking van „606” gezien heb te Frankfort, „z66 gunstig en z66 frappant mooi” was, als een ander, die over het nieuwe middel pessimistischer oordeelt? En wanneer ik in uw *Tijdschrift* iets inzend, waarin ik onomwonden dezen gunstigen indruk weergeef, wordt die zinsnede eenvoudig niet opgenomen. Vindt Gij zelf niet, dat hierdoor wel wat te eenzijdig wordt te werk gegaan?

Gaarne geef ik u toe, dat de uitdrukking in het couranten-artikel „zeer gunstige resultaten” achterwege had kunnen blijven, wijl toch om een meer definitief oordeel te vellen, de verlopen tijd nog te kort geweest is; alhoewel ik zeker toch ook hier den eersten indruk over de werking naar waarheid heb weergegeven. Hierover, en tevens over de zinsnede „dat ik het middel in mijn bezit heb” bied ik u mijn verontschuldigingen aan, die Gij naar ik hoop, wel zult willen aanvaarden.

Maar mijn eenmaal opgedane ervaring over de gunstige uitkomsten, in het meerendeel der gevallen met „606” verkregen, kan ik toch niet doodzwijgen; billijkheidshalve zult Gij dit wel met mij eens moeten zijn.

Arnhem, 9 October 1910.

A. H. M. E. LOMMEN.

DR. VAN DER MANDELE EN DE VLEKTYPHUS TE SCHEVENINGEN.

Naar aanleiding van het overlijden van dr. A. DE NIET te Scheveningen schrijft *de Avondpost* (en dit is door het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* overgenomen op bldz. 1207 van het nummer van 8 Oct. 1910): „Hij slaagde er in, de ziekte als zoodanig te herkennen, waar dr. VAN DER MANDELE, destijds badarts te Scheveningen en die zelf als slachtoffer der ziekte viel, *den aard van de ziekte niet kon vaststellen*”.

Tegen deze blaam geworpen op de nagedachtenis van een bekwaam en ijverig geneesheer, die viel op het veld van eer, meen ik te moeten opkomen. *Zeer goed* was de aard dezer vlektyphus-epidemie indertijd herkend en door wijlen dr. VAN DER MANDELE en door wijlen dr. CARSTEN, inspecteur van het geneeskundig staatstoezicht voor Zuid-Holland en Zeeland. Door laatstgenoemde werden flinke maatregelen tot onderdrukking der epidemie aan het dagelijksch bestuur van 's-Gravenhage voorgesteld, doch helaas, met het oog op de belangen van het bad Scheveningen (het was in den nazomer), werd dit geweigerd; eerst tegen het voorjaar werd er toe overgegaan, nadat inmiddels VAN DER MANDELE als slachtoffer gevallen was. Deze zaak gaf indertijd aanleiding tot een geanimeerde discussie in den toenmaligen geneeskundigen raad voor Zuid-Holland, die natuurlijk zeer verontwaardigd was over deze opvatting van het dagelijksch bestuur.

Dordrecht, 10 October 1910.

Dr. H. J. DE GRAAF.